JUDECĂTORIA CĂUȘENI
Sediul Bender (*Varnița*)

/Dosar nr. 4-42/2026
PIGD: 4-26098408-18-4-03082026/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

7 octombrie 2026 satul Varnița

Judecătoria Căușeni, sediul Bender
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul: Grigorii Damaschin
Grefierelor Elena Țîncari și Anastasia Ungureanu

În lipsa:
Agentului constatator Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco
Făptuitorului Andrei Russu
(în privința la care au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

a examinat în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui *Andrei Russu, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în ap. *****, pe str. ***** din mun. ******, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de *art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional*, și

C O N S T A T Ă U R M Ă T O A R E L E:

1. *Făptuitorul **Andrei Russu*** a fost acuzat de agentul constatator pentru următoarea faptă:

*„La data de 02.07.2026 a fost înaintată somația nr. 035-498/2020, recepționată de Andrei Russu în data de 16.07.2026, potrivit căreia, debitorul a fost obligat să execute documentul executoriu *****-173/2018 din 04.03.2019 emis de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender, prin care s-a dispus încasarea datoriei în mărime de 11.635,18 lei de la Russu Andrei (IDNP: *****), în beneficiul creditorului BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A. (IDNO: 1002600003778), în termen de 17.07.2026.*

*La data întocmirii prezentului proces-verbal, somația rămâne a fi neexecutată, careva răspuns nu a parvenit, ignorându-se dispotivul hotărârii *****-173/2018 din 04.03.2019, emis de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender prin care s-a dispus încasarea datoriei în mărime de 11.635,18 lei de la Russu Andrei (IDNP: *****), în beneficiul creditorului BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" S.A. (IDNO: 1002600003778)*".

2. Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator, Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco, au fost încadrate în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenţie *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menţionat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare.*

3. Cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026, au fost expediate conform competenței, spre examinare în fond, la Judecătoria Căușeni, care a fost repartizată judecătorului din cadrul sediului Bender, Grigorii Damaschin la 3 august 2026.

4. *Agentul constatator, Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco* a fost citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale prin intermediul adresei de E-mail indicată în antetul procesul-verbal cu privire la contravenție, dar nu s-a prezentat la instanță. Totuși, a expediat la 12 august 2026 o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Din acest motiv, instanța de judecată consideră că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât agentul constatator a comunicat adresa electronică la care a fost citat legal. Acesta este un profesionist în domeniul dreptului, reprezentând o instituție care asigură punerea în executare a hotărârilor judecătorești. Mai mult, lista şedinţelor de judecată în cauza pendinte au fost afişate public și pe portalul oficial al instanţei de judecată www.jcs.instante.justice.md, despre care ultimul, fiind un profesionist și specialist în domeniul juridic, cu certitudine are posibilitatea să verifice portalul și cunoaște despre acesta.

5. De asemenea, *făptuitorul Andrei Russu,* fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în ședință, dar prin e-mail a expediat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absența sa și a cerut încetarea procesului din lipsa faptei contravenției. De asemenea, a anexat mai multe probe, care au fost cercetate ulterior în ședință de judecată.

6. Instanța precizează că în partea citării tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor să se intereseze, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. Mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31). Subsecvent, atitudinea reclamanților la fel ar putea echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă sau cu acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30). Respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

7. Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator și a făptuitorului, care au fost informați fără echivoc și au cunoscut despre data ședinței de judecată. Prin prisma art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestora, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre participanților care nu s-au prezentat.

8. Instanța a verificat procesul-verbal cu privire la contravenție la aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea lui în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional și a probelor administrate. Prin urmare, instanța de judecată reține că:

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026 (*fapta incriminată pentru perioada continuă de la 16 iulie 2025 până la 27 iulie 2026, când a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție*), încheiat de către agentul constatator, Executorul judecătoresc, Alexei Stolearenco, în sarcina făptuitorului Andrei Russu s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin.(1) din Codul contravențional, conform circumstanţelor de fapt expuse anterior (*para. 1 de mai sus*).

9. *În drept*, potrivit art. 8 alin. (2) Cod contravențional, răspunderea contravențională revine doar persoanei care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. Conform art. 440 alin. (1) din același cod, constatarea faptei contravenționale presupune activitatea agentului constatator de colectare și administrare a probelor, întocmirea procesului-verbal și aplicarea sancțiunii sau trimiterea dosarului spre examinare altei autorități competente.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, fiind întocmit de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate. Reieșind din art. 421 din același cod, contravenţiile prevăzute la art. 318, 318^2 și 319 se constată de executorul judecătoresc. Executorul judecătoresc este în drept să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care îşi are sediul biroul său, iar procesele-verbale cu privire la contravenţii se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

În conformitate cu art. 458 alin. (1), instanța este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, vinovăția persoanei, existența circumstanțelor atenuante sau agravante, necesitatea sancționării și alte aspecte relevante. Din perspectiva Capitolului IV al Cărții I, sancțiunile administrative se adresează tuturor cetățenilor, iar potrivit art. 38 alin. (4), arestul

contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a altei sancțiuni, conferind faptei natură penală.

În materie contravențională sunt aplicabile garanțiile procesuale specifice materiei penale, inclusiv prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994). Astfel, sarcina probei revine în primul rând agentului constatator, iar făptuitorul își poate proba nevinovăția doar după dovedirea vinovăției.

10. În această situație, pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026, încheiat de către agentul constatator.

Referitor la aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

11. Astfel, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o formă „*ad validitatem*", cu respectarea prescripțiilor legale de fond și de formă, conform art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

Respectiv, instanța reține că procesul-verbal a fost întocmit în absența făptuitorului, dar cu participarea martorului asistent „*Artur Bulavca*", ale cărui date de identitate și semnătura se atestă în procesul-verbal. Deși nu se atestă o dovadă certă a invitării făptuitorului nemijlocit pentru a participa la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și pentru a depune declarații în cadrul procesului contravențional, care este unui distinct de procedura de executare, iar acest aspect a fost neglijat de agentul constatator din motive necunoscute, totuși o decizie în acest caz nu a fost luată, deoarece cauza a fost remisă în instanță conform competenței. Totodată, făptuitorul nu s-a prezentat în instanță, dar a depus explicații scrise și obiecții, care se referă nemijlocit la fapta incriminată.

În lipsa obiecțiilor făptuitorului privind legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, care a avut posibilitatea să își exercite acest drept inclusiv în fața instanței care soluționează cauza, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi pasibil de nulitate în aceste circumstanțe.

12. Din examinarea actelor nominalizate, instanța mai constată că agentul constatator a respectat cerințele art. 443 alin. (1) lit. a)–h), fiind indicate data, ora și locul întocmirii, datele agentului constatator și ale persoanei vizate, descrierea faptei contravenționale, locul și timpul săvârșirii, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică, drepturile și obligațiile aduse la cunoștință, obiecțiile și probele, precum și decizia de remitere a cauzei. Totodată, fapta contravențională a fost descrisă, deși nu cu suficientă precizie, învinuirea este clară persoanei vizate sau unui observator obiectiv, fiind elucidate cert aspectele de fapt, perioada comiterii, hotărârea pretinsă neexecutată intenționat, datele făptuitorului etc.. De altfel, nici la aceste aspecte, făptuitorul nu a ridicat obiecții.

13. În acest context, instanța reiterează că procesul-verbal este actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, conform art. 442 Cod contravențional. În aceste condiții, instanța consideră că art. 443 din Codul contravențional a fost respectat integral la întocmirea procesului-verbal cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026, nefiind incidente motive de nulitate absolută sau invocate circumstanțe pasibile de nulitate relativă, iar forța probantă a actelor nu a fost înlăturată, care beneficiază în continuare de prezumția de legalitate.

14. *Cu privire la temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi în aspectul substanţial al cauzei*, instanța evidențiază că forța probantă a procesului-verbal este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu la administrarea și aprecierea probatoriului (*cauza Bosoni împotriva Franței*, hot. din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374–382 Cod contravențional, cu posibilitatea de a utiliza orice mijloc de probă și de a invoca argumente pentru a demonstra că situația de fapt din procesul-verbal nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, instanța fiind obligată să respecte proporționalitatea între scopul sancționării și dreptul la apărare.

În aceste condiții, instanța conchide că, deși făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe, conform art. 443 alin. (1) lit. g), motiv pentru care procedura a fost constatată ca fiind corectă și legală.

15. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional prevede că se admit ca probe elementele de fapt constatate prin procesul-verbal, iar art. 442 alin. (1) definește procesul-verbal ca act de individualizare a faptei ilicite și de identificare a făptuitorului, întocmit pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate.

Interpretând aceste dispoziții, rezultă că procesul-verbal cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026 urmează să fie examinate în raport cu actele dosarului, exprimând și constatările personale ale agentului constatator. În lipsa unor vicii de legalitate și a unor ilegalități prevăzute expres de art. 425 alin. (6), valoarea probatorie a acestor acte nu este înlăturată, fiind apreciată de de instanță în particular și în ansamblul lor.

16.1. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată în procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată:

- *procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026* (f.d.1-2); - *titlu executoriu din 4 martie 2019* emis în dosarul nr. 2-173/2018 de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender privind încasarea datoriei de 11.635,18 de lei de la Andrei Russu în beneficiul B.C. „MAIB” S.A., cu mențiunea devenirii definitive a hotărârii la 15 octombrie 2019 (f.d.3); - *cerere din 22 ianuarie 2020* de intentare a procedurii de executare (f.d.4); - *încheiere din 6 februarie 2020*, emisă de Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco privind intentarea procedurii de executare (f.d.5); - *încheieri din 25 februarie 2020, din 30 iunie 2026 și din 2 iulie 2026*, de asigurare a executării documentului executoriu, cu dovada expedierii (f.d.6-11, 34-37); - *extras din baza de date actualizată la 28 iulie 2026* cu privire la informațiile referitor la

debitorul Andrei Russu (f.d.42-43); - *obligație datată cu 2 decembrie 2020*, semnată de Andrei Russu, care se obligă să achite datoria în rate lunare de câte 1.200 de lei (f.d.17); - *citații și avize de recepție din perioada anilor 2020 - 2026* expediate debitorului Andrei Russu, atât reclamate, cât și nereclamate de ultimul (f.d.12-16, 18, 20-28, 31-33, 38); - *cerere datată cu 7 aprilie 2021* adresată de Andrei Russu Executorului judecătoresc privind motivele neprezentării sale (f.d.29-30); - *somație din 2 iulie 2026* adresată de Executorul judecătoresc debitorului Andrei Russu ca să se prezinte până la 17 iulie 2026 la sediul acestuia pentru depunerea explicațiilor sau întocmirea procesului verbal de neexecutare, cu confirmarea din aceiași dată a primirii corespondenței prin intermediul adresei de E-mail de către debitor, care invocă lipsa resurselor financiare, existența a 3 persoane la întreținere și lipsa unui loc de muncă (f.d.39-41).

16.2. Suplimentar, făptuitorul Andrei Russu a expediat instanței o cerere/referință prin care afirmă că nu este angajat în câmpul muncii, iar situația materială a sa este una dificilă, având la întreținere și doi copii minori. Insistă că nu se eschivează de la executarea obligației, dar nu are posibilitate financiară la moment să execute. La cerere a anexat următoarele înscrisuri în calitate de probe:

- *extras din perioada 16-17 iulie și 4 august 2026* ce vizează corespondența cu Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco de către debitor prin intermediul adresei de E-mail (f.d.49-58); - *copia buletinului de identitate*, eliberat pe numele lui Andrei Russu (f.d.59-60); - *copia certificatelor de naștere* a doi copii minori, la rubrica „*tată*” fiind inclus Andrei Russu (f.d.61-62); - *certificat nr. 440 din 11 august 2026* eliberat de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin care se confirmă că Andrei Russu se află și s-a aflat la evidență în calitate de „*șomer*” (f.d.63).

17. Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, deoarece lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil. În acest sens, instanța citează că „*/…/ în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil*” (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

18. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, Executorul judecătoresc a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție, documentul executoriu și informații care ar dovedi în opinia sa consecvent circumstanțele de fapt expuse în procesul-verbal cu nr. 035-498/2020 din 27 iulie 2026, pentru susținerea învinuirii aduse în temeiul art.318 alin.(1) din Codul contravențional. Totuși, agentul constatator, constatând *„ex*

propriis sensibus” fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”,* în pofida prezentării unor probe cu privire la cele constatate și invocate de agentul constatator, ultimul a eşuat să demonstreze prin probe certe faptul comiterii contravenţiei de către Andrei Russu, anume cu vinovăţie.

19. Astfel, prin însăși actele anexate la demers, instanța constată că debitorul s-a prezentat la citările Executorului judecătoresc și a primit corespondența expediată de ultimul. Mai mult, acesta mereu a colaborat și a explicat motivele neexecutării, ce reiese inclusiv din probele prezentate de făptuitor instanței. Acesta și-a mai asumat obligaţia să execute în rate creanța, iar în opinia instanței, asumarea acestei obligații de restituire anume în părți a creanței, cel mai probabil putea fi determinată prin imposibilitatea financiară. Acest aspect nu exclude nemijlocit o eschivare de la executare, dar cu siguranță, denotă lipsa unei rele-credințe și mai mult, a intenției de la eschivarea executării obligațiilor ce îi revin.

Or, cel mult, o asemenea versiune nu a fost verificată de agentul constatator, care este obligat să cerceteze sub toate aspectele circumstanţele cauzei, inclusiv să verifice dacă Andrei Russu a avut sau nu posibilitatea să achite rata asumată sau nu și cel mai important, din ce motive nu a efectuat acest lucru, atunci când debitorul (*făptuitorul Andrei Russu*) prezintă argumente plauzibile și certe ale imposibilității executării obligației, inclusiv lipsa locului de muncă și întreținerea unor copii minori. Aceste obligații pozitive reies nu din statutul de „*executor judecătoresc*”, ci anume din calitatea ultimului de „*agent constatator*”, în cadrul căreia, Executorul judecătoresc acționează deja asemănător unui „*acuzator de stat*”, care urma să investigheze eficient o cauză contravențională.

20. *A contrario*, fără o investigație eficientă, reieșind formal din corespondența expediată făptuitorului și a unei pretinse obligații asumate, în lipsa unei citări efective și informări despre acuzația adusă la 27 iulie 2026, instanța nu constată suficiente probe care ar demonstra intenția de a nu executa hotărârea judecătorească, care este un semn indispensabil al laturii subiective a acestei contravenții și nu poate statua arbitrar că Andrei Russu este vinovat de comiterea contravenției imputate.

21. Subsecvent, deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

22. În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația să prezinte probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

Instanța de judecată mai precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului acuzat, Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, documentul executoriu, citațiile expediate, mai multe acte de procedură din cadrul dosarului de executare și o obligația scrisă de făptuitor în anul 2020. Acestea demonstrează aspecte de fapt expuse de agentul constatator, dar nicidecum că făptuitorul ar fi comis cu intenție fapta prejudiciabilă, în acest caz, prin inacțiune.

23. Respectiv, în absenţa altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra posibilitatea reală a debitorului de a-şi executa obligaţiile impuse prin actul judecătoresc, însoțite de lipsa unor motive reale ale imposibilității executării şi ar infirma tezele expuse anterior în favoarea făptuitorului, instanţa nu poate stabili că Andrei Russu ar fi acţionat anume cu intenţie de a comite fapta contravenţională prevăzută la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional.

24. Prin urmare, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită făptuitorul. Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, Executorul judecătoresc urma să identifice fapta nu doar *în baza constatărilor personale,* dar și în baza *probelor acumulate* suficient. Instanța conchide că demonstrarea vinovăției unei persoane trebuie asigurată cu prin probe concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, deoarece în contextul aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței anumite probe care să demonstreze nevinovăția sa, chiar dacă are acest drept.

Instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță. Or, contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravenției, face parte din categoria celor ce afectează activitatea autorităților publice și urma să fie stabilită cu ajutorul probelor ce demonstrează pe de o parte, neexecutarea intenționată a hotărârii judecătorești, pe de altă parte, actele care confirmă acțiunile întreprinse de către Executorul judecătoresc în scopul executării, precum şi neîndeplinirea certă/evidentă a cerințelor Executorului judecătoresc.

25. În acest context, Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, doar în baza propriilor presupuneri, iar alte probe care ar demonstra anume vinovăţia lui Andrei Russu în comiterea faptei, nu au fost prezentate şi nici alte acte ce ar dovedi cele descrise de agentul constatator. În acest sens, operează și art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar Executorul judecătoresc nu a prezentat alte probe în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

26. În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că făptuitorul Andrei Russu nu a îndeplinit *cu intenție* cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare şi

s-a eschivat cu rea voinţă să execute hotărârea judecătorească nr. 2-173/2018, emisă de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender la 4 martie 2019 privind privind încasarea datoriei în beneficiul B.C. „MAIB” S.A. în cuantum total de 11.635,18 de lei.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată lui Andrei Russu, prevăzută de art. 318 alin. (1) al Codului contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

27. Din cuprinsul art.462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 alin. (1) din acelaşi cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

28. Prin urmare, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator, Executorul judecătoresc Alexei Stolearenco, în privința lui Andrei Russu, pe semnele contravenției prevăzute art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, va fi încetat din motivul că nu există faptul contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462 din Codul contravențional,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă D I S P U N E:

a. Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Andrei Russu***, născut la* *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

b. Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (*cincisprezece*) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (*satul Varniţa*).

Președintele ședinței,
judecătorul */semnătura/* **Grigorii DAMASCHIN**

Copia corespunde originalului,
judecătorul *Grigorii DAMASCHIN*